

[Statsministeren.]

ærede Medlem jo indtil videre granske over, hvad det konservative Styre gav af Mindretalsbeskyttelse, og saa tales vi ved senere, naar Sagen skal behandles.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede Medlem Hr. Pürschel har talt om et nordisk Forsvarsforbund, eller noget i den Retning. Jeg tror ikke paa Værdien af saadanne Planer. Den Smule, jeg kender til Danmarks Fortid, viser mig, at Danmark har haft nok af Eventyr i sin Fortid, og at Gentagelser vistnok i Fremtiden bør afværges. Paa ansvarlige Steder i vore nordiske Brodernationer er der da heller ikke hverken Trang til eller Ønske om saadanne militære Alliancer, som er nævnt her i Salen. At der er nogle Konservative paa begge Sider af Sundet, der nærer saadanne Ønsker, er der vel ikke Tvivl om, men de er jo nu engang ikke hele Nationen. Efter min Mening bør Danmark beholde den Stilling, som Danmark har, den, der passer til Danmarks Forhold og Danmarks Størrelse.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte varme Ord om Fædrelandskærlighed. Jeg sætter *min* Fædrelandskærlighed ved Siden af det ærede Medlems. Jeg elsker baade Landet og Befolkningen, og derfor søger jeg ogsaa efter fattig Eyne at bidrage til, at selv de daarligst stillede i dette Land faar Andel i de Livsgoder, som er til Raadighed. Det er ikke altid, jeg føler den samme Fædrelandskærlighed udvist fra andre Sider. Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde i sine Bemærkninger om, hvad der skulde forsvares, at han havde egentlig ikke noget tilovers for det *hændende* Socialdemokrati. Det havde han ikke trods al sin Fædrelandskærlighed, men vi andre, vi skal ofre Liv og Blod for at værne de Konservative! Naturligvis, det er rimeligt, men det ærede Medlem har ikke noget tilovers for Socialdemokraterne, disse *hændende* Stakler! Da det ærede Medlem jo nævnte dette i Sammenhæng med sine Planer om Forsvarsalliancer med de nordiske Lande, er det maaske rimeligt at henvide det ærede Medlem til, at i de 2 andre nordiske Lande, Sverige og Norge, har man ikke noget stærkt Indtryk af, at Socialdemokratiet er *hændende*. For 14 Dage siden var der Valg i Norge, og jeg skal love for, at de Konservative fik deres Bekomst ved disse

Valg, medens Socialdemokratiet viste sig alt andet end hændende, og for et Par Maaneder siden var der Valg i Sverige, og disse Valg var ikke mindre opmuntrende for Socialdemokratiet og aldeles ikke opmuntrende, synes jeg, for de Konservative. Det ærede Medlem kan jo forsøge et Valg her; saa skal han faa at se, at der er Livskraft i Socialdemokratiet endnu.

Det ærede Medlem sagde nogle Ord, som jeg kan godkende. Han talte om det infame i at være Bagvasker. Jeg synes, det var rart, at det ærede Medlem sagde det. Det var vistnok i Forbindelse med en ganske betydningsløs lille Diskussion her i Salen, at det ærede Medlem brugte de stærke Ord om Bagvaskelse, men jeg glædede mig over denne Fordømmelse, for jeg har i mange Aar haft Grund til at nære lignende Følelser. Jeg har stadig gennem Aarene set et Slæng af Uslinge i Arbejde med Bagvaskelse, og jeg har, hvor mærkeligt det end falder mig, opdaget, at selv i dette Ting var der Medlemmer, der mente at kunne indgaa Alliance med Bagvaskerne, fordi de troede at kunne ramme mig. Men saa meget mere paaskønner jeg naturligvis nu det ærede Medlems Udtalelser mod Bagvaskelsen.

Men derimod blev jeg lidt forbavset, da det ærede Medlem efter denne smukke Gestus kastede sig over min Bolig. Jeg har jo gennem Tiderne oplevet megen Frækhed, det skal jeg ikke nægte, og jeg er derfor ikke mere særlig forbavset over, hvad man oplever paa dette Omraade, heller ikke over, hvad jeg har oplevet i den seneste Tid. Men at vi ogsaa her i Folketinget skulde se Prøver paa den „store“ Politik, havde jeg alligevel ikke ventet. Det ærede Medlem taler om Nødvendigheden af at faa rensset Luften, fordi der er nogle Mennesker, som har villet give mig en Gave, og i den Anledning overfalder saa det ærede Medlem baade Giverne og mig ganske uberegtiget. Hvis det ærede Medlem trænger til at rense Luften, saa rens den alt det, De kan overkomme; det er der ingen, der forhindrer det ærede Medlem i. Men at overfalde dem, der finder Anledning til at give et andet Menneske en Gave, et rent privat Forhold — at blande sig deri, det forekommer mig unægtelig at ligge noget langt borte fra de politiske Spørgsmaal, som vi er valgt til at beskæftige os med herinde.